

INSPECTORATUL ȘCOLAR AL MUNICIPIULUI BUCUREȘTI

Concursul Național de Limba și Literatura Română „Mihai Eminescu” – etapa de sector – Clasa a XII-a

- Toate subiectele sunt obligatorii.
- Se acordă 10 puncte din oficiu.
- Timpul efectiv de lucru este de trei ore.

Subiectul I (50 de puncte)

Realizați un eseu de 2–4 pagini prin care să argumentați încadrarea unui roman studiat (la alegere) în tipologia căreia îi aparține (roman tradițional, modern etc.).

În elaborarea eseului veți avea în vedere următoarele aspecte:

- indicarea tipului de roman căruia îi aparține opera aleasă și argumentarea acestei apartenențe;
- încadrarea romanului în curentul/orientarea/perioada din care face parte și relevarea trăsăturilor definitorii ale acestora;
- indicarea raporturilor dintre autor, narator și personaje în romanul ales;
- raportare la un alt roman aparținând aceluiași tip;
- ilustrarea tuturor afirmațiilor cu exemple din roman.

Notă! Ordinea integrării reperelor în cuprinsul lucrării este la alegere.

Pentru **conținutul** eseului, veți primi maximum **30 de puncte** (câte 6 puncte pentru prezentarea fiecărui aspect); pentru **redactarea** eseului, veți primi maximum **20 de puncte** (organizarea ideilor în scris; utilizarea limbii literare; abilități de analiză comparativă și de argumentare; originalitate în valorificarea informației și în expresie; respectarea normelor de ortografie și de punctuație; așezarea textului în pagină).

Subiectul al II-lea (40 de puncte)

Comentați textul de mai jos, relevând tema, viziunea poetică și mijloacele artistice:

*„Shakespeare! adesea te gândesc cu jale,
Prieten blând al sufletului meu;
Isvorul plin al cânturilor tale
Îmi sare-n gând și le repet mereu.
Atât de crud ești tu, ș-atât de moale,
Furtună-i azi și linu-i glasul tău;
Ca Dumnezeu te-arăți în mii de fețe
Și-nvești ce-un ev nu poate să te-nvețe.*

*De-aș fi trăit când tu trăiai, pe tine
Te-aș fi iubit atât – cât te iubesc?
Căci tot ce simt, de este rău sau bine,
Destul că simt – tot ție-ți mulțumesc.
Tu mi-ai deschis a ochilor lumine,
M-ai învățat ca lumea s-o citesc,
Greșind cu tine chiar, iubesc greșala:
S-aduc cu tine mi-este toată fala.*

Cu tine da... Căci eu am trei isvoară

*Mai am pe-un înțelept... cu-acela iară
Problema morții lumii o dezleg;
Ș-apoi mai am cu totul pentru mine
Un alt maestru, care viu mă ține...*

*Dar despre-acela, ah, nici vorbă nu e.
El e modest și totuși foarte mare.
Să tacă el, să doarmă ori să-mi spuie
La nebunii – tot înțelept îmi pare.
Și vezi, pe-acesta nu-l spun nimănuie.
Nici el nu vrea să-l știe orișicare,
Căci el vrea numai să-mi adoarmă-n
brață
Și decât tine mult mai mult mă-nvață!*

*Din care toată mintea mi-o culeg:
Cu-a ta zâmbire, dulce, lină, clară
A lumii visuri eu ca flori le leg;*

(Mihai Eminescu, **Cărțile**)

Notă! Pentru **conținutul** comentariului veți primi maximum **25 de puncte**, iar pentru **redactare**, maximum **15 puncte**.